

---ooOoo---

Den 26. april 2011 kl. 14:00 blev retten sat på hovedtingstedet af

Dommer 2

Der blev foretaget i ikke offentligt retsmøde
sag nr. BS C5-1395/2008:

Mor

Adresse 1

By 1

mod

Far

Adresse 2

By 2

Ingen mødte.

Det i sagen tidligere fremlagte var til stede.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E :

Vestre Landsret har ved kæremålskendelse af 12. januar 2010 fastslået, at sagsøgeren fra sommeren 2007 ulovligt har tilbageholdt parternes 2 børn i Danmark, samt at hun tidligst efter den 29. maj 2009 har kunnet rejse sag her i landet om forældremyndigheden over dem. Af kendelsen fremgår det endvidere, at sagsøgte efter det oplyste allerede den 4. juli 2008 i Italien "har anlagt sag mod (sagsøgeren) om forældremyndighed over børnene, hvilken sag fortsat verserer". Henset hertil fandt landsretten det "bedst stemmende med den ved retsplejelovens § 448 f indførte ordning, og i overensstemmelse med almindelige principper om international litispændens i forældremyndighedssager, at (sagsøgeren) for tiden er udelukket fra her i landet at få behandlet sin sag om forældremyndighed over børnene, herunder også for så vidt angår midlertidig afgørelse herom".

Da sagsøgerens advokat var af den opfattelse, at der ved afgørelsen var lagt forkerte faktuelle forhold til grund, bad hun ved skrivelse af 25. marts 2010 landsretten genoptage kæremålet. Som begrundelse herfor henviste advokaten til, at litispændensspørgsmålet i den omtalte sag i Italien var endelig afgjort derved, at Appelretten i **By 2** den 21. januar 2010 havde stadfæstet Retten i **By 2's** kendelse af 15. juni 2009 om, at sagen skulle behandles i Danmark.

Ved kendelse af 12. maj 2010 traf landsretten afgørelse om ikke at genoptage kæremålet, men bemærkede, at dette efter omstændighederne ikke hindrede, "at der på grundlag af forhold, som ikke forelå for landsretten, i 1. instans på ny foretages en prøvelse af kompetencespørgsmålet".

Henset hertil har sagsøgerens advokat bedt retten foretage en sådan prøvelse og nedlagt påstand om, at retten efter de nu foreliggende oplysninger har stedlig og international kompetence til at behandle det omtalte forældremyndighedsspørgsmål.

Sagsøgtes advokat har heroverfor nedlagt påstand om, at spørgsmålet om forældremyndighed afvises, idet Appelretten i **By 2** efter hans opfattelse kun har taget stilling til et enkelt klagepunkt og derpå sendt sagen retur til Retten i **By 2** hvor den fortsat verserer. Subsidiært har han gjort gældende, at Vestre Landsrets ledende kendelse af 12. januar 2010 medfører, at afgørelse om forældremyndighed under alle omstændigheder skal træffes af Retten i **By 2**.

Af den ovennævnte kendelse fra Retten i **By 2** fremgår det blandt andet (i

dansk oversættelse):

”Retten finder således, at den foreliggende sag anlagt ved stævning indleveret den 30/6/2008 er blevet anlagt efter den allerede verserende sag anlagt den 30/4/2008 ved de danske myndigheder.

Retten finder således, at sagen ikke kan antages til behandling i medfør af artikel 708 i c.p.c., og der henvises til de danske domstolsmyndigheder i forbindelse med enhver regulering imellem parterne.

Retten finder, at den foreliggende sag udsættes.

DET BESTEMMES AT

Sagen ikke kan tages under påkendelse i medfør af art. 708 i c.p.c.
....”.

Ifølge advokat Vivian Jørgensens skrivelse til retten af 12. april 2010 er ovenstående en dansk oversættelse af den tidligere som bilag 10, og på italiensk, fremlagte udskrift fra ”CORTE DI APPELLO DI **By 2**”. Denne udskrift er dog dateret den 8. juli 2009 og tilsyneladende langt mere omfattende end den ovenfor citerede oversættelse.

Afgørelsen af 15. juni 2009 indbragte sagsøgte for Appelretten i **By 2**, der i kendelse af 21. januar 2010 blandt andet udtaler følgende (i dansk oversættelse):

”...

Indsigelsen ikke kan tages under påkendelse.

Som det fremgår i den pågældende kendelses begrundelse besluttede Præsidenten ved den forelagte Ret at udsætte sagen i medfør af artikel 295 i c.p.c., idet **Mor** - inden **Far** anlagde separationssag i Italien - allerede havde indledt en lignende sag i Danmark, og derfor traf Retten ikke nogen afgørelse i sagen - og kunne heller ikke træffe afgørelse - idet der iht. bestemmelserne i art. 298 i c.p.c. ikke kan træffes afgørelse mens sagen er udsat.

Det står derfor klart, at kendelsen - hvormed det blev besluttet ikke at træffe afgørelse i sagen for så vidt angår en midlertidig og umiddelbar regulering af børnenes og ægtefællernes interesser på grund af en verserende sag med samme genstand - ikke kan anfægtes i henhold til art. 708, stk. 4, i c.p.c., da de ikke indeholder nogle bestemmelser på området, hvor Appelretten udtrykkeligt skal udøve sin kompetence.

...

DET BESTEMMES AT

Indsigelsen afvises.

....”.

Ved herværende rets upåankede dom af 17. maj 2010 (BS. nr. 1855/2008) er ægteskabet mellem parterne blevet opløst i medfør af ægteskabslovens § 32 på vilkår, at ingen af dem tilpligtes at betale bidrag til den andens underhold.

På rettens foranledning er der indhentet en udtalelse fra Retten i **By 2** der i skrivelse af 8. september 2010 meddeler følgende (i dansk oversættelse):

”Som svar på Deres skrivelse af 30/7-10, modtaget på justitskontoret den 3/9-10, skal vi meddele følgende:

1. Der foreligger ikke i sagen nogen afgørelse, om det er de danske eller de italienske domstole, der skal behandle sagen om forældremyndighed.
2. For Retten i **By 2** verserer en separationssag mellem parterne med sagsnr. 8249/08 R.G.
3. Ved Retten i **By 2** foreligger der ikke en selvstændig sag om forældremyndighed; i forbindelse med separationsdom træffes der afgørelse om forældremyndighed til en af ægtefællerne eller til begge ægtefæller i fællesskab.

Efter italiensk lov skal Domstolen for Mindreårige udtale sig i forbindelse med afgørelser om eventuel fortabelse af forældremyndighed og det fremgår ikke, at der skulle foreligge en sådan sag.

4. ...

5. Det fremgår ikke af sagen, at der skulle være en sag om forældremyndigheden ved andre domstole i det italienske retssystem. Der verserer derimod ved Appelleretten i **By 2** en klagesag mod den kendelse, der er afsagt i separationssagen, og som ikke har truffet beslutning om forældremyndigheden.

6. Ved retsmødet om separation ved dom berammet til den 12/10-2010, skal man gennemgå bevismaterialet i sagen og tage stilling til nye bevismidler”.

Af retsbogen fra det omtalte møde ved Retten i **By 2** fremgår det blandt andet (i dansk oversættelse):

”Det gøres gældende at idet der allerede foreligger en afgørelse fra de danske judicielle myndigheder om skilsmisse, er det hensigtsmæssigt at beramme et retsmøde med henblik på nedlæggelse af påstande, og parterne opfordres til at tage stilling til ophør af det omstridte forhold, som er

genstand for nærværende sag.

Idet der foreligger skilsmisseafgørelse, finder retten det helt overflødigt at dommeren i separationssagen giver møde.

Thi kendes for ret

Der berammes retsmøde til nedlæggelse af påstande den 10-10-2011 klokken 9.00.

...”.

Retten skal herefter bemærke:

Som det fremgår af Vestre Landsrets kendelse af 12. marts 2010, har parternes 2 piger været ulovligt tilbageholdt i Danmark af sagsøgeren, hvorfor berettigelsen til nærværende sagsanlæg tidligst kan regnes fra den 29. maj 2009, hvor fogedretten ved endelig kendelse afslog sagsøgtes anmodning om tilbagegivelse af børnene.

Efter det nu foreliggende, herunder navnlig besvarelsen fra Retten i **By 2** må det lægges til grund, at der ved de italienske domstole alene verserer en separationssag, som sagsøgte har anlagt den 30. juni (i blandt andet landsrettens kendelse angivet som den 4. juli) 2008. Endvidere må det efter besvarelsen lægges til grund, at der under denne kun vil blive tage stilling til forældremyndigheden, dersom påstanden om separation tages til følge. Endelig må det i overensstemmelse med besvarelsen lægges til grund, at der ikke i Italien er anlagt nogen sag, der specifikt vedrører forældremyndighedsspørgsmålet.

Til dette kommer, at Appelleretten i **By 2** ved endelig kendelse af 21. januar 2010 har truffet bestemmelse om, at den omtalte separationssag i sin helhed henhører under de danske domstole, hvor parterne da også efterfølgende er blevet skilt ved upåanket dom af 17. maj 2010.

Under disse omstændigheder findes hverken reglerne om international litispændens eller andet at være til hinder for, at nærværende ret nu - hvor der er forløbet næsten 2 år, fra fogedretten afslog at udlevere børnene, og hvor der ikke kan forventes nogen afgørelse herom fra de italienske domstole - behandler den af sagsøgeren anlagte forældremyndighedssag, jf. retsplejelovens § 448 f, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, nr. 2, hvorfor

b e s t e m m e s :

Nærværende ret har international kompetence til at behandle den af sagsøgeren anlagte sag om forældremyndigheden over parternes 2 fællesbørn, **Barn 1** og **Barn 2**

Sagen udsat med henblik på berammelse af hovedforhandling.

Retten hævet.

Dommer 2